

Ein sjómansstova sum hendan kemur altíð at geva undirskot, men sjómanskvinnuringarnir, sum gera eitt dygdargott arbeiði, leggja til rakstur-in tað, sum manglar í.

Føroyskir myndugleikar hava altíð stuðlað hesum heiminum eitt sindur, men ikki islendskir. Hvørki altingið ella býráðið í Reykjavík hava til dagin í dag latið nakað. Man hevur tosað nógv við býráðið her, siðani stovnan lat upp, um at fáa teir at stuðla, og man vónar framvegis, at teir í síðsta enda kanska gera tað.

Men tað liggur í tí óvissa.

— Hvi er føroyska sjómansstovan ikki opin alt árið?

— Tað er helst tí, at sjómansmissiðnin hevur rikið missiðnin ella hesi árin meðan vertiðin er. Man hevur meint, tað hevur verið serliga aktuelt hesa tíðina.

Ein onnur orsök er, at tað hevði givið ov stórt undirskot at havt stovuna

opna alt árið. Tað verður øðrvísi við tí nýggja sjómansheiminum, tað kann hvíla í sær sjálvum við at selja mat og leiga út verils.

Stovnan kvinnuringar

— Nú eru tit her triggjar mánaðir um árið. Hvat gera tit hinar nýggju?

— Tað hevur verið soleiðis, at eg havi ferðast í Føroyum. Í fyrstani, tá eg ferðast í Føroyum, hevði Sjómansmissiðnin nakrar kvinnuringar. Eg fekk so til uppgávu at ferðast bygd úr bygd og royna at stovna fleiri ringar. Tað lukkaðist væl og í dag eru einir 67 kvinnuringar.

Annars vóru vit tey fyrstu árin í Grimsby um heystið og siðani nakrar ferðir í Mallag, har føroyingar keyptu sild. Og nú hesi seinastu árin hava vit verið í Lerwick og arbeitt saman við norðmonnum.

Skúlagata 18 í Reykjavík. Húsið er føroysk ogn, men grundtíðin eigur býráðið í Reykjavík

Føroyska sjómansheimið verður ikki bygt einans til føroyingar — missiðnin er fyri allar tjóðir

— og føroyingar fara kanska aftur í hópatali til Íslands at arbeiða

— Eg skilji væl, tá fólk mótmæla og spyrja: hvi eitt føroyskt sjómansheim í Reykjavík? Eg skilji tað sára væl.

Men samstundis trúgvi eg tí, at tað kemur altíð at vera eitt samarbeiði millum Føroyar og Ísland. Tað eru ikki nógvir sjó-

menn í lötuni, men ferðastreytmurin er vaksinn, siðani Smyril fór at sigla og tað sær út fyri mær, sum føroyingar

koma her mest sum alla tíð á árinum, í einum ella øðrum ørindum.

— Verður hugsað um aðrar enn føroyingar í sambandi við nýggja sjómansheimið?

— Man kann í veruleikanum siga, at her í Reykjavík er onki sjómansheim. Havnin er stór og her koma nógv skip inn.

Sjálvur havi eg altíð sæð missið á tann hátt, at tað er nakað, sum er fyri øll fólk. Tað er hetta, man hevur roynt at lagt dent á øll hesi árin, at hava hesa gomlu stovuna opna fyri øll, sum hava viljað koma inn. Og tá nýggja heimið er komið upp, verður lagdur upp- aftur stórur dentur á at hava tað opið fyri allar nátiðir.

Tá man hevur allar nátiðir í huga, so kemur at vera ivaleyst at gera fyri sjómansmissiðnin her.

Tann tíðin kann koma aftur

— Nú er tað soleiðis, at alt stendur í Guds hond. Vit

vita jú, at í sinari tíð var ógvuliga gott fyri føroyingar at kunna koma til Íslands og teir tjentu góðan pening her yviri. Men so hendi tað, at krónan hjá íslendingum fór longur og longur niður og tað gleðiliga hendi hjá føroyingum, at teir fóru at vinna seg upp og fingi nýggj skip. Og tað má sigast at vera einastandandi og man hevur beundrað, hvussu Føroyar hava gingið fram nú í nógv ár.

Men vit vita, at tað krympar saman um við fiskimarkinum, og tað er ikki gott at siga, hvat framtíðin hevur í síni hond. Tað kundi væl borið á — man skal ikki vóna tað — at tann tíðin kom aftur, hvar tað kom væl við hjá føroyingum at koma yvir til Íslands at arbeiða. Og verður tað soleiðis, at føroyingar koma yvir aftur á íslendsk skip, tá vildi eg hildið, at tað var ógvuliga gott at hava eitt stórt sjómansheim her, har teir tá kunna leita inn og koma saman við sínum landum.

Fyri nøkrum árum siðani søkti Føroyska sjómansmissiðnin um loyvi til at útbyggja sjómansstovuna í Reykjavík. Hetta varð gjørt, tí tað so ofta kom fyri, at føroyingar vildu fáa kamar á stovuni. Men hetta ber ikki til, tí har eru ongi komur at leiga út.

Býráðið í Reykjavík svaraði umsóknini, og var svarið, at økið við Skúlagatu ikki skuldi roknast sum nakað framtíðar grundtíð. Býráðið mælti til, at sjómansmissiðnin fór at leita sær eftir einum nýggjum grundtíð.

Johan Olsen sigur, at um ikki arbeiðið, sum hevur verið gjørt í Reykjavík siðani 1922, skuldi detta niðurfyri, so var ongin onnur loysn, uttan at fáa eitt nýtt hús.

Byggingin av føroyska sjómansheiminum er nú byrjað og komin nakað áleiðis. Hetta heimið skal hava 20 komur og tað verður opið alt árið.

Moti eru hvønn sunnudag í føroysku sjómansstovuni í Reykjavík.

Føroyingarnir, sum búgva í Reykjavík, eru illa nøgdir við, at stovnan bert er opin triggjar mánaðir um árið